

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 4. juli 2008
Kontor: EU-kontoret
Sagsnr.: 2008-6140-0500
Dok.: FST40230

**Notat til Folketingets Europaudvalg
om
afgivelse af indlæg i EF-Domstolens præjudicielle sag C-123/08,
Wolzenburg**

1. Indledning

I forbindelse med behandlingen af en sag om udlevering af den tyske statsborger Dominic Wolzenburg, der er bosat i Nederlandene, til Tyskland har Rechtbank Amsterdam, Internationale Rechtshulpkamer, forelagt en række præjudicielle spørgsmål om Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstater (herefter rammeafgørelsen) for EF-Domstolen. Efter rammeafgørelsen kan der på baggrund af en europæisk arrestordre ske anholdelse og overgivelse af en eftersøgt person med henblik på strafforfølgning eller fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

Spørgsmål nr. 1 drejer sig om, hvorvidt personer, som ikke er statsborgere i den fuldbyrdende medlemsstat, men statsborgere i en anden medlemsstat, og som lovligt opholder sig i den fuldbyrdende medlemsstat på grundlag af EF-Traktatens artikel 18, stk. 1, skal anses for personer, der opholder sig eller er bosat i den fuldbyrdende medlemsstat i den forstand, hvori disse udtryk er anvendt i rammeafgørelsens artikel 4, nr. 6, uanset varigheden af det lovlige ophold. Spørgsmålene 2a, 2b og 3 er opfølgende spørgsmål for det tilfælde, at spørgsmål 1 besvares benægtende. Spørgsmål nr. 4 drejer sig om, hvorvidt en national foranstaltning, som fastsætter betingelserne for, at den judicielle myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat afslår en europæisk arrestordre med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, er omfattet af EF-Traktatens (materielle) anvendelsesområde. Spørgsmål nr. 5 drejer sig om, hvorvidt det udgør en ulovlig forskelsbehandling efter EF-Traktatens artikel 12, hvis den fuldbyrdende medlemsstat i medfør af en national foranstaltning afslår en

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

europæisk arrestordre over for statsborgere og unionsborgere med tids-ubestemt opholdstilladelse, men ikke over for unionsborgere, som (alene) har opholdsret på grundlag af EF-Traktatens artikel 18.

2. Sagen faktiske omstændigheder

Den tyske statsborger Dominic Wolzenburg har siden juni 2005 været bosat i Nederlandene.

Den omtalte udleveringssag, der verserer ved Rechtbank Amsterdam, Internationale Rechtshulpkamer, omhandler en tysk europæisk arrestordre vedrørende Dominic Wolzenburg. Arrestordren er fremsat af Staatsanwaltschaft i Aachen, Tyskland, den 13. juli 2006. Med arrestordren ønskes Dominic Wolzenburg udleveret med henblik på afsoning af en ubetinget frihedsstraf på 1 år og 9 måneder, som han blev idømt ved dom afsagt af Amtsgericht Plettenberg den 5. juli 2005, for bl.a. medvirken til indførsel af marihuana fra Nederlandene til Tyskland.

3. Den danske interesse i sagen

Sagen har principiel betydning for Danmark, fordi sagen bl.a. handler om kravene til korrekt gennemførelse af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre. Sagen rejser således bl.a. det spørgsmål, om rammeafgørelsen eller andre dele af EU-retten gør det påkrævet, at bestemmelsen i rammeafgørelsens artikel 4, nr. 6, gennemføres i national lovgivning, så retstilstanden er ens for de tre personkategorier, som er nævnt i bestemmelsen. De tre personkategorier omfatter: 1) Eftersøgte, som er statsborgere i den fuldbyrdende medlemsstat, 2) Eftersøgte, som er bosat i den fuldbyrdende medlemsstat og 3) Eftersøgte, som opholder sig i den fuldbyrdende medlemsstat.

4. Regeringens stillingtagen

Det er regeringens opfattelse, at det ved gennemførelsen af rammeafgørelsens artikel 4, nr. 6, er muligt for medlemsstaterne at foretage en saglig vurdering af, hvilke eftersøgte inden for de tre kategorier, der er nævnt i bestemmelsen, som det skal være muligt at nægte udlevering af med den begrundelse, at vedkommende medlemsstat selv vil fuldbyrde straffen mv. Ved denne vurdering kan der efter regeringens opfattelse lægges vægt på, hvilke eftersøgte der må antages at have en sådan tilknytning til medlemsstaten, at det efter omstændighederne kan være me-

re nærliggende, at de afsoner en straf mv. i vedkommende medlemsstat snarere end i den medlemsstat, som har udstedt den europæiske arrestordre.

Regeringen har afgivet indlæg i overensstemmelse med ovenstående.